

A Bíróság (első tanács) 2016. július 7-i ítélete (a Cour d'appel de Paris [Franciaország] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Genentech Inc. kontra Hoechst GmbH, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

(C-567/14. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — Verseny — EUMSZ 101. cikk — Nem kizárólagos hasznosítási szerződés — Szabadalom — Szabadalombitorlás hiánya — Díjfizetési kötelezettség)

(2016/C 335/09)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour d'appel de Paris

Az alapeljárás felei

Felperes: Genentech Inc.

Alperesek: Hoechst GmbH, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH

Rendelkező rész

Az EUMSZ 101. cikket úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az, hogy egy olyan hasznosítási szerződés alapján, mint amelyről az alapügyben szó van, a hasznosítót a szabadalmak megsemmisítése vagy szabadalombitorlás hiánya esetén a szabadalmazott technológia hasznosításáért díjfizetési kötelezettség terheli e szerződés teljes időtartama alatt, amennyiben a hasznosító a hasznosítási szerződést észszerű felmondási idővel felmondhatja.

⁽¹⁾ HL C 73., 2015.3.2.

A Bíróság (nagytanács) 2016. július 5-i ítélete (a Sofiyski gradski sad [Bulgária] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – Atanas Ognyanov elleni büntetőeljárás

(C-614/14. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal — EUMSZ 267. cikk — A Bíróság eljárási szabályzatának 94. cikke — Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tartalma — A nemzeti bíróságot az ügy elintézéséből az ügy ténybeli és jogi hátterének az előzetes döntéshozatal iránti kérelemben történt megállapítása folytán ideiglenes álláspont kifejtése miatt kizáró nemzeti szabály — Az Európai Unió Alapjogi Chartája — A 47. cikk második bekezdése és a 48. cikk (1) bekezdése)

(2016/C 335/10)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Sofiyski gradski sad

Az alap-büntetőeljárás résztvevője

Atanas Ognyanov

Másik fél: Sofiyska gradska prokuratura

Rendelkező rész

- 1) Az EUMSZ 267. cikkét és a Bíróság eljárási szabályzatának 94. cikkét az Európai Unió Alapjogi Chartája 47. cikkének második bekezdésével és 48. cikkének (1) bekezdésével összhangban akként kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes egy olyan módon értelmezett nemzeti szabály, amely a kérdést előterjesztő bíróságot arra kötelezi, hogy az zárja ki magát az ügy elintézéséből amiatt, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelme keretében bemutatta az ügy ténybeli és jogi hátterét.
- 2) Az uniós jogot és különösen az EUMSZ 267. cikkét akként kell értelmezni, hogy az nem teszi kötelezővé, de nem is tiltja, hogy a kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kihirdetését követően újra meghallgassa a feleket vagy újabb bizonyítási cselekményeket végezzen – ami az előzetes döntéshozatal iránti kérelemben tett ténybeli és jogi megállapításainak megváltoztatását teheti szükségessé –, feltéve hogy e bíróság az uniós jognak az Európai Unió Bírósága által elfogadott értelmezésének teljes érvényesülését biztosítja.
- 3) Az uniós jogot akként kell értelmezni, hogy azzal ellentétes, ha a kérdést előterjesztő bíróság olyan – az uniós jogba ütköző – nemzeti szabályt alkalmaz, mint amilyen az alapügyben szerepel.

(¹) HL C 96., 2015.3.23.

A Bíróság (negyedik tanács) 2016. július 14-i ítélete (a Raad van State [Belgium] előzetes döntéshozatal iránti kérelme) – TNS Dimarso NV kontra Vlaams Gewest

(C-6/15. sz. ügy) (¹)

(Előzetes döntéshozatal — Szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések — 2004/18/EK irányelv — Az 53. cikk (2) bekezdése — Az odaítélés szempontjai — Gazdaságilag legelőnyösebb ajánlat — Értékelési módszer — Súlyozási szabályok — Az ajánlatkérő azon kötelezettsége, hogy az ajánlati felhívásban pontosítsa az odaítélés szempontjainak súlyozását — A kötelezettség terjedelme)

(2016/C 335/11)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Raad van State

Az alapeljárás felei

Felperes: TNS Dimarso NV

Alperes: Vlaams Gewest

Rendelkező rész

Az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 53. cikkének (2) bekezdését az egyenlő bánásmód elvével és az abból eredő átláthatósági követelménnyel összhangban úgy kell értelmezni, hogy az ajánlatkérő szerv akkor, amikor a szempontjából gazdaságilag legelőnyösebb ajánlatot benyújtó ajánlattevőnek ítéli oda a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződést, nem köteles arra, hogy a szóban forgó szerződésre vonatkozó hirdetményben vagy ajánlattételhez szükséges dokumentációban tájékoztassa a potenciális ajánlattevőket az ajánlatkérő szerv által az ajánlatok konkrét értékelésére és rangsorolására alkalmazott értékelési módszerről. Ugyanakkor az említett módszer nem vonhatja maga után az odaítélési szempontoknak vagy azok relatív súlyozásának a megváltoztatását.

(¹) HL C 118., 2015.4.13.